

Wereldvrouwenconferentie van basisvrouwen – Caracas/Venezuela 4-8 maart 2011

Resolutie 'over de toekomst van de strijdbare wereldvrouwenbeweging'

(Besluit van de slotvergadering op 7 maart 2011)

- Wij zijn het eens over de leidraad voor ons handelen: strijden voor de bevrijding van de vrouw en tegen het imperialisme – zijn uitbuiting van vrouwelijke en mannelijke arbeiders in de hele wereld, tegen de honger, tegen de massawerkloosheid, tegen de vernietiging van het natuurlijk milieu, tegen de afhankelijkheid waaraan het imperialisme ons, de volkeren en naties, onderworpen heeft, evenals tegen het neokolonialisme en het kolonialisme.
- De noodzakelijke historische verandering kan geen formele aangelegenheid zijn, geen alleen maar wisselen van personen. Zij betekent de verandering van het heersende kapitalistische systeem als oorzaak van de crisis en van de ernstige problemen die de mensheid moet oplossen.
- Die andere, rechtvaardige wereld die we willen omvat veel bewegingen en strijd, ervaringen en organisaties.
- Velen van ons werken voor het alternatief van het socialisme als antwoord op de wensen naar en de dromen over een betere wereld. Maar de voorstellingen daarvan zijn erg verschillend. Daarom vinden we een grote discussie noodzakelijk over het perspectief in de veelvormige strijd die de vrouwen leveren: tegen de seksuele uitbuiting, de handel in vrouwen en kinderen, voor gelijke lonen en het recht op fatsoenlijk en vast werk, sociale rechten, de bescherming van het milieu, tegen racisme en vreemdelingenhaat, voor het recht op deelnemen aan de politiek met gelijke rechten.
- Voor dit alles moet de wereldwijde strijdbare vrouwenbeweging nauw samenwerken, zich aaneensluiten en coördineren, vriendschap sluiten, van elkaar leren en gemeenschappelijk strijden. Dat is de belangrijkste boodschap van deze eerste inspirerende wereldvrouwenconferentie van basisvrouwen 2011 in Caracas/Venezuela.
- De doorslaggevende basis daarvoor zijn de strijdbare vrouwenbewegingen van de verschillende landen, het winnen van de uitgebuite en onderdrukte vrouwen, van de progressieve, democratische vrouwen, de vrouwelijke intellectuelen, wetenschappers, kunstenaressen en jonge vrouwen.
- We willen nieuwe wereldvrouwenconferenties van basisvrouwen organiseren als hoogtepunten in de ontwikkeling en versterking van de nationale, regionale, continentale en internationale vrouwenbeweging. Ze moeten voortaan iedere vijf jaar gehouden worden, in telkens een ander continent of regio.
- Binnen een jaar evalueren wij de veelsoortige ervaringen bij deze eerste wereldvrouwenconferentie om de bereikte resultaten en de zwakke punten in het proces van voorbereiding en doorvoering vast te leggen.
- In deze periode vinden nationale zowel als regionale/continentale bijeenkomsten plaats. Zij worden voorbereid door het huidige comité van initiatiefneemsters, dat voorlopig zal doorwerken totdat binnen een jaar het definitieve wereldcomité vast staat.

- Op continentale of regionale bijeenkomsten (Azië, Afrika, Nabije/Midden-Oosten, Europa, Latijns-Amerika, Noord-Amerika) worden de vertegenwoordigsters aangewezen. Dat zijn uit iedere regio/continent twee hoofdvertegenwoordigsters en twee vrouwen als plaatsvervangsters. Deze samenstelling kan uitgebreid worden naar gelang dit nodig is bij de voorbereiding van de tweede wereldvrouwenconferentie. Zodra de plaats waar de volgende wereldvrouwenconferentie zal plaatsvinden vast staat, komen uit die regio/continent twee vrouwen extra in het wereldvoorbereidingscomité.
- Het aanwijzen van de vertegenwoordigsters in het wereldvoorbereidingscomité van de tweede conferentie moet het resultaat zijn van een democratisch proces, dat de strijdbare vrouwenbeweging erbij betreft en sterker maakt.
- Het wereldwijde voorbereidingscomité van de tweede conferentie heeft een coördinerende functie. Het is geen organisatie of een politieke structuur. Het functioneert democratisch, op basis van gelijkheid (horizontaal) en met respect voor de autonomie van de deelnemende landen en organisaties; het werkt opbouwend op basis van de principes en de fundamentele documenten die voor de eerste wereldvrouwenconferentie zijn afgesproken.
- Wij willen de strijdbare vrouwenbeweging in ieder land tot ontwikkeling brengen en concentreren onze samenwerking op drie strijddagen van de strijdbare vrouwenbeweging op wereldschaal. Daarnaast zullen wij verschillende vormen van strijd, van solidariteit en van mobilisatie ontwikkelen. We zullen bekendheid geven aan de besluiten, die de vrouwen gedurende de algemene vergadering van de gedelegeerden en in de werkgroepen genomen hebben.
- Gedurende het hele jaar voeren wij een voorbereidingscampagne voor de 8ste maart om zijn historische betekenis terug te veroveren als dag van gedenken en van strijd van de vrouwen die in de hele wereld strijden voor hun rechten en bevrijding, tegen de kapitalistische overheersing, tegen het patriërchaat, tegen imperialisme en voor de bevrijding van de mensheid.
- Wij nemen deel aan de 1ste mei, de internationale strijddag van de arbeidersbeweging. Daar nemen we vooral stelling voor de rechten van arbeidsters en tegen uitbuitende kinderarbeid.
- Op 25 november, de dag tegen het geweld tegen vrouwen, strijden wij tegen alle vormen van geweld tegen vrouwen. In het bijzonder klagen we het geweld aan, dat het gevolg is van de imperialistische agressies en oorlogen tegen de volkeren, waarin de vrouwen tot slachtoffers en oorlogstrofeeën worden gemaakt.
- Wij verklaren dat de strijd van de strijdbare wereldvrouwenbeweging een noodzakelijk/onvervangbaar onderdeel is van de strijd van de arbeiders, de volkeren en de hele mensheid voor haar emancipatie.
- Laten wij de vrouwen organiseren! Laten we gezamenlijk de bestaande website ontwikkelen zodat die de aantrekkelijke website van de wereldvrouwenconferentie wordt.
- Laten we solidair samenwerken over de grenzen van landen en talen heen! Laten we gebruik maken van de rijke mogelijkheden van onze ervaringen en culturen! Laten we gebruik maken van de verschillende vormen van communicatie, coördinatie en samenwerking om onze gemeenschappelijke activiteit te verdiepen en te verbreden. Laten we alle beperkingen doorbreken met behulp van alternatieve communicatie en wederzijdse solidariteit om de strijdbare wereldvrouwenbeweging te versterken.

Leve de wereldconferenties van de strijdbare vrouwenbeweging!

Voorwaarts met de bevrijding van de vrouw en van de mensheid!

Dat is onze opdracht en uitdaging voor de 21ste eeuw